

Csapataink eredményei – 2008. június 29-július 5. :

U16(°92) Italy Cup, nemzetközi up.torna – Cesenatico, Olaszország 2008.06.29-07.05.
füves nagypálya, 2x25 perc

A remek hangulatú Cesenatico -i tornán csapatunk 6 mérkőzést játszott: 2 győzelem 1 döntetlen 3 vereség mérleggel a 21.helyet szerezte meg. Lássuk részletesen, hogyan alakultak a torna meccsei, amelyen a Tabáni Spari vitathatatlanul a legerősebb csoportba került 3 svéd, 1 dán és 1 norvég ellenfél társaságában.

BÍZTATÓ RAJT

Tabáni Spartacus – Svedala (svéd) 1-1 (0-0)

G: Pataky

Akay – Garancsy, Neidert, Pataky, Balázs – Kovács, Paulovics – Szekér, Bagdy, Németh G. -
Királyvölgyi

cs: Pávlitz, Kaslasi, Leki

A mérkőzés játékos: Pataky János

A torna nyitómeccsén rögtön egy remekül felkészített fizikálisan kifogástalan állapotban lévő csapat került a Tabán fiataljainak útjába. Igazi kemény mérkőzés, volt ez ahol a svédek mezőnyfőlényben játszottak, ám a kapunk előtt a remekül záró védelmünk minden nehéz szituációban tisztázni tudott. Ahol pedig elfogyott a tudomány, ott a szerencse kisegített minket. Aztán a második játékrész közepén egy hihetetlenül balszerencsés góllal hátrányba kerültünk. Egy jobb oldali centerelés után a svéd csatár túlfutott a labdán és – csak úgy a vicc kedvéért – előrevetődött és sarokkal próbált a labdához érni. Ez olyannyira jól sikerült, hogy a labda a lábáról a hálónkba vágódott. **(0-1)** Nem akartunk hinni a szemünknek, mert ilyen gól 50 évente egy születik. Mindenesetre nem adtuk fel. Pataky a hátralévő 10 -12 percre előrement csatárba, így támadó játékunk kissé felpörgött. Szerencsére a játékosok higgadtak tudtak maradni az utolsó percig, amikor is sikerült az egalizálás. Balázs indult meg a baloldalon, míg középen Pataky és Királyvölgyi óriási sprintben beindult a kapu elé. Pisti a két lehetséges megoldás közül Jánost választotta és mértani pontossággal eléivelte a labdát. A Svéd kapus kissé bent ragadt a gólvonalon, így amikor kiindult már késő volt. Pataky megelőzte őt és a kapuba fejelte a játékszert. **(1-1)** A középkezdés után villámgyorsan a tizenhatosunk elé érték a Svedala játékosai és egyikük minden hezitálás nélkül 18 méterről tüzelt is. Akay talán élete legnagyobb mentésével szögletre ütötte a labdát, amiből nem is lett semmi, így az első meccsen döntetlennel zártak a magyar fiatalok.

AMELYIK CSAPAT ILYET TUD, AZ MINDENRE KÉPES (LEHET)

Tabáni Spartacus – Upsala (svéd) 3-2 (2-1)

G: Királyvölgyi (11 –esből), Bagdy, Garancsy

Akay – Neidert, Kovács, Pataky, Balázs – Paulovics – Garancsy, Bagdy, Németh G., Pávlitz –
Királyvölgyi

cs: Szekér, Kaslasi, Leki

A mérkőzés játékosai: Bagdy Ábel

Második nap, második meccs, újra svéd ellenfél. Azt hiszem minden jelen lévő játékos és kísérő megerősíthet abban, hogy ellenfelünk inkább egy kosárlabda csapathoz hasonlított fizikális adottságaikat tekintve. Egy 180 cm – es játékos itt már majdhogyanem átlag alattinak számított. Ami viszont ennél sokkal nagyobb aggodalomra adott okot az az volt, hogy a skandinávok a labdával is ügyesen bántak és futógyorsaságban is kiemelkedtek a mezőny csapatai közül. A meccs viszont Tabán helyzetekkel kezdődött. Két alkalommal is ügyesen forgattuk meg a játékot és kerültünk tiszta helyzetbe az ellenfél kapuja előtt. Előbb Garancsy egy az egyezésénél védett bravúrral a portás majd Királyvölgyi kilépésénél már ő is tehetetlen volt, ám Krisz 30 cm –el a kapu fölé emelte a játékszert. A jó kezdést amolyan szokásos Tabán folytatás követte. A Svédok első lehetőségükből hatalmas gólt zúdítottak 14 méterről a kapunk jobb oldalába. **(0-1)** Szerencsére a lendületünk azonban nem tört meg és bátran tovább rohamoztunk, ami gyors equalizálást hozott. Bagdy remekül fedezett egy felpasszolt labdát. A mögötte nagy lendülettel érkező svéd védő, pedig nemes egyszerűséggel felborította a nála kb. 25 kilóval könnyebb Ábelt. Mivel a fault a büntető területen belül történt a játékvezető jogosan tizenegyest ítél. Királyvölgyi, pedig a kapust jobbra elmozdítva a kapu bal oldalába helyezte. **(1-1)** A gól után a svédok nagy offenzívába kezdtek, ám egy kontra után a Tabán szerzett gólt. Egy remek labda után Bagdy lépett ki a leshatáron és pont mikor utolérték volna a kapus mellett ügyesen „elspicelte” a labdát. **(2-1)** Ez az eredmény maradt a félidőig, ahol továbbra is zárt védekezést és hasonló lelkesedést kértem a csapattól. A második játékrészben az Upsala játékosai megszállták a térfelünket és hihetetlenül energikus támadásokba kezdtek, ám gólt nem tudtak szerezni, egészen a meccs véghajtájáig. Egy beadás után kifejelt labdára érkező csatár 15 méterről tüzelt. A labda, az elé vetődő Pataky és Kovács között utat talált és védhetetlenül vágódott a kapuba **(2-2)** Félő volt, hogy az ekkor vérszemet kapó ellenfél fordítani tud, ám a slusszpoén nem volt ilyen egyszerű. Egy támadás után labdát szerezünk és kontrába kezdünk. A labda kikerült Garancsyhoz a jobbszélre, ahol Peti remekül lefordult védőjéről. Középen Királyvölgyi teljesen egyedül robogott és kérte a labdát. Garancsy felnézett és inkább a kilépő kapus mellett kapura lövéssel próbálkozott, amely még meg is pattant az őt éppen utolérő védő lábán. A labda így aztán teljes mértékig védhetetlenül csapódott a hosszúba. **(3-2)** Mivel a találat a hosszabbítás második percében esett több eseményre nem is maradt idő, pláne úgy hogy a földre rogyó svédok és a magyarok ünneplése után jó egy perc múlva kezdődhetett újra a játék. Remek győzelmet arattunk egy nagyon erős csapat ellen. Sőt, az általam látott csapatok közül szerintem a torna legerősebb gárdája volt ez a svéd csapat, akik a végén e miatt a vereség miatt nem lettek csoportelsők.

A FUTBALL IGAZSÁGTALAN JÁTÉK

Tabáni Spartacus – Spjald (dán) 3-5 (1-1)

G: Királyvölgyi, Garancsy, Pataky

Akay – Neidert, Kovács, Pataky, Balázs – Paulovics – Garancsy, Bagdy, Németh G., Szekér – Királyvölgyi

cs: Pávlitz, Kaslasi, Leki

A mérkőzés játékosai: Garancsy Péter

A nap zárásaként 12 órakor a legnagyobb kánikula kellős közepén egy dán alakulattal mérkőztünk meg. Ők sem voltak kis növésűek, viszont többi ellenfelünkhöz képest vékonydongájú játékosok alkották a csapatot. Az elején teljes mértékben domináltunk.

Szép akciókat vezettünk és Garancsy remek szólója után a vezetést is megszereztük. **(1-0)** Sajnos, ekkor elhittük, hogy már megvan a meccs, nem pörögtünk annyira és nem voltunk elég agresszívok. Ennek egyenes arányú következményeképpen ki is egyenlített a dán csapat. Egy beadás után Pataky szenzációs becsúszással még tisztázott, ám az ide – oda pattogó labda a visszaszaladó Kovács lábáról végül a kapunkba jutott. **(1-1)** Sajnos a félidő végén szögletből eredményes Pataky gólját a bíró érvénytelenítette, mert szerinte, a labda, a beadás közben kicsavarodott az alapvonalon túlra. Maradjunk annyiban, erősen véleményes szituáció volt. A félidőben rendeztük sorainkat, ám Neidert a nagy melegtől rosszul lett, így változtatni kellett, de a meccset pont ugyanott folytattuk, ahol abbahagytuk az elsőt. Irányítottuk a játékot és újra vezetést szereztünk. Egy beadás után a kapus az égbe boksolta a labdát, amire Királyvölgyi érkezett és a kapust megelőzve a hálóba bólintott. **(2-1)** Sajnos ellenfelünk nem adta fel és egy kósza előreívelés után csatárunk a tétován kimozduló Akayt megelőzve equalizált **(2-2)** Ekkor összeesett csapatunk és a belelkesült dánoktól 10 perc alatt négy gólt kapva behozhatatlan hátrányba kerültünk **(2-5)** A végén még Pataky futotta le a védőit és kozmetikázta ki az eredményt. **(3-5)**

Egy, a mi csapatunknál gyengébb képességű alakulat vert el itt minket, úgy, hogy a meccs ötven percéből, negyvenben mi irányítottunk és fociztunk jobban. Sajnos cseréink semmilyen új lendületet nem adtak csapatunknak így ezúttal nem a jobb csapat hagyta el győztesen a pályát. Nagyon bosszantó és a végelszámolás szempontjából nagyon fájó volt ez a vereség. Pláne úgy, hogy a délelőtti meccsel együtt lejátszott 100 percből mindössze 10 – ben nem játszottunk jól!

SVÉD NYELVTÖRŐ, OLASZ BÍRÓBAKI, MAGYAR VERESÉG

Tabáni Spartacus – Brommapojkarna (svéd) 1-2 (0-2)

G: Pataky

Akay – Neidert, Kovács, Pataky, Balázs – Paulovics, Leki – Garancsy, Bagdy, Németh G. –
Királyvölgyi

cs: Kaslasi, Szekér

A mérkőzés játékosa: Paulovics Bálint

A többi svéd csapathoz hasonlóan remek fizikális és technikai tudás jellemezte soros ellenfelünket. Ennek megfelelően mezőnyfölénybe kerültek, ám gólt csak egy egyéni hiba után tudtak összehozni. Egy előreívelt labdára lecsapott a svédek támadója, aki lefutotta védőinket. Gólt viszont csak úgy tudott szerezni, hogy Akay jókora késéssel indult ki elé és így a svéd csatár ért oda előbb. A végét már rutinosan meg is oldotta és higgadtan passzolt a kapunkba. **(0-1)** Sajnos annak ellenére, hogy többnyire a mi térfelünkön folyt a játék ez a gól nem volt benne a kalapban. Az aztán meg pláne nem, ami következett. Egy kiugratás után a svéd támadó másfél – két méteres lesről indult, amit sajnos a „spori” nem vett észre. A csatár, pedig okosan a kiinduló kapusunk mellett szép gólt szerzett. **(0-2)** Sajnos a les ténye ezúttal teljesen biztos, mert a csatár éppen a kispadunk vonalából indult, így mindannyian jól láthattuk a nyilvánvalóan szabálytalan gól előzményeit. Félidőben a csapat nagyon el volt keseredve, hogy egy kiegyenlített meccsen kétgólos hátrányba kerültünk. Én viszont nyugodt voltam, mert a csapat fegyelmezett volt és szervezett. A második félidőben, pedig a labdabirtoklási arányt is kiegyenlítettük. Ezúttal a Tabán támadott többet és egy szélről beívelt szabadrúgás után Pataky gyönyörű fejjel szépített az álláson. **(1-2)** A meccs végéig maradt a mezőnyfölény akárcsak az eredmény is. Ám ez a tipikus vállalható vereség kategóriába tartozó meccs volt. Egyáltalán nem játszottunk alárendelt szerepet és a szabályos gólok tekintetében 1:1 lett a végeredmény. No meg azt se felejtsük el, hogy ellenfelünk a csoport élén végzett, de talán a csapatunk ellen aratott diadal után örültek a legjobban. Ők is érezték, hogy ez nehéz szülés volt.

KATASZTRÓFA

Tabáni Spartacus – Hauger (norvég) 1-7 (0-3)

G: Királyvölgyi (11 –esből)

Akay – Neidert, Kovács, Pataky, Balázs – Paulovics, Leki – Garancsy, Bagdy, Németh G. –
Királyvölgyi

cs: Pávlitz, Kaslasi, Szekér

A mérkőzés játékosa: Királyvölgyi Krisztián

Utolsó csoportmeccsünkön sok minden kérdés nyitva állt. Egy győzelemmel a csoport 3. helyére értünk volna oda. Sajnos a fáradtság és a tét túl soknak bizonyult. Játékosaink a 3. percben kapott potya ízű gól után teljesen összezuhantak és így a végén súlyos vereséget szenvedtünk. Pedig ezen a találkozón 7 -8 ember is kiemelkedett akarásával, de még ez is kevés volt. Említésre mindössze Királyvölgyi remek alakítása méltó. Ahogy átszlamozott a védők között, hogy utána a kapus csak szabálytalanul tudja megállítani az remekmunka volt. A tizenegyest utána, pedig higgadtan gólrá is tudta váltani. Sajnos számunkra megalázóan ért véget a csoportkör és következhetett a helyosztó mérkőzés (6.hely).

Helyosztó a 21.helyért:

SZÉP BÚCSÚ

Tabáni Spartacus – Birley Spa (Angol) 2-1 (2-0)

G:Balázs, Pataky

Akay – Kaslasi, Neidert, Kovács, Garancsy – Paulovics, Leki –
Királyvölgyi, Németh G.,Balázs – Pataky

cs: Pávlitz, Szekér

A mérkőzés játékosa: Balázs István

A helyosztóra egy teljes mértékben támadó szellemű csapatot küldtem pályára, amelyből Bagdy sérülés miatt hiányzott. Az első félidőben magabiztosan irányítottuk a játékot. Az ezúttal balszélsőt játszó Balázs Pisti bombagólja **(1-0)** valamint az egyszer meglépni tudó Pataky alábökös találat **(2-0)** élményszámba ment. Ha Királyvölgyi üreskapus fejese bemegy, akkor fesztivál lett volna a vége! Így a második félidőben akadtak izgalmak, amikor az angol csapat szépített **(2-1)**, és a vége előtt egy fejesből kapufát értek el. Mégis a győzelmünk megérdemelt, noha ellenfelünk nem volt rossz csapat és igazi brit futballt mutatva az utolsó pillanatig küzdött, hajtott.

Értékelés:

Akay Bence: (Osztályzata: 4) Annak ellenére, hogy az utóbbi években kevés téthelyzetben őrizte a kapunkat, becsülettel helyt állt. Sajnos a gólvonalról való kiindulásokat és a beadásokra való kijöveleteket nem nagyon érezte a torna folyamán, ami főleg azért volt baj, mert minden ellenfelünk brit stílusban játszott. Bravúrokat és lepkéket is láthattunk tőle. Viszont akarata és ahogy a csapattársait lelkesítése az dicséretet érdemel. Amennyiben a norvégok ellen kapott hét gólból 2 – 3 esetben háritani tudott volna, akkor az osztályzata is magasabb lenne.

Garancsy Péter (5) A Spjald elleni meccsen a csapat legjobbjá volt, viszont akadt olyan meccs is, ahol a lecsereléséig szinte labdába sem ért. Jobszélősöként veszélyesen játszott, ám sokszor még mindig önmagát szórakoztatja. Amennyiben a képességeit a csapat érdekeinek megfelelően kamatoztatná és alárendelné, akkor sokkal jobb produkcióra lenne képes. Így csak felvillanásai vannak, ami az ő képességeivel kevés.

Neidert Márton (4) Belső védőként sokszor bizonytalan volt és legendás keménységét is akkor vette csak elő, amikor a norvég csapat már nagyon alázóan játszott. Szélső védőként jól játszott, ám egy esetben a rossz helyezkedése miatt döntő pillanatban gólpasszt adtak mellőle. A szememben ő a csapat egyik meghatározó játékosa, így lényegesen többet várnék tőle!

Pataky János (7) Annak ellenére, hogy csapatunk rengeteg gólt kapott János mégis igen magabiztos produkciót nyújtott hátul. Csatárként szerzett 4 gólja önmagáért beszél, mivel ezen a poszton sokkal kevesebb játékpertet töltött, mint védőként. Igazából a legnagyobb hibája, hogy csak egy van belőle, mert elől – hátul szükségünk lenne rá egy azon időben.

Balázs István (4) Pisti esetében ezerszer bebizonyosodott immár, hogy támadóként sokkal jobb teljesítményre képes, mint védőként. Bár testalkata, gyorsasága és technikája megvan, hogy jó védő legyen, de nem elég bátor és erőszakos ehhez a poszthoz. A helyosztó meccsen balszélsőként a csapat legjobbjá volt és bombagólja is élményszámba ment. Reméljük Sárosi mihamarabb felépül és akkor többet tud majd játszani igazi posztján.

Kovács Márton (5) Akart, küzdött, hajtott, reklamált, szerelt, ha kellett szabálytalankodott. De hogy őt idézzem: „Volt már jobb nemzetközi tornám is” Sőt szerintem még lesz is. Csak most egy kis töltődésre van szüksége, mert a szezon végén és a torna folyamán fásultságot éreztem a játékán.

Paulovics Bálint (7) Az elnyűhetetlen harcos (ja hát aki thai boxol) ismét rengeteget tett azért, hogy a csapat minél jobban szerepeljen. Rengeteget futott, szerelt, cselezett. Viszont kicsit többet kellene a taktikai fault adta lehetőségekkel élnie. Mindenesetre a csapat egyik legjobbjá volt a tornán és a bajnokságban is.

Szekér Domonkos (3) Sajnos Domi nagyon maga alatt játszott a torna folyamán. Bátortalan volt, pontatlan és a szemfüles góljai is hiányoztak nagyon. Ami viszont a legnagyobb baj, hogy se beadás, se helyzet nem fűződött ezúttal a nevéhez. Reménykedjünk a jobb folytatásban!

Bagdy Ábel (6) Hosszú ideje nem játszott ilyen ötletesen és erőszakosan. Sőt, végre (fontos) gól is szerepelt a neve mellett. Sajnáltam, hogy a végére megsérült és nem játszhatott az utolsó meccsen. Reméljük a formáját hosszú időre tartósítani tudja!

Németh Gábor (5) Fokozatosan lendült bele a játékba és meccsről meccsre jobban teljesített. Ez szerintem nagyban köszönhető annak, hogy az év folyamán sokat kihagyott sérülés miatt. Akarata és hozzáállása átlagon felüli volt. Az utolsó meccsen helyzetbe is került, de sajnos nem használta ki a lehetőségét.

Királyvölgyi Krisztián (6) Nem a megszokott posztján játszotta végig a tornát. A játékba is fokozatosan lendült bele, viszont minden meccsen nagyon akart és három gólja sem elhanyagolható. Kettőt ugyan büntetéből szerzett, de ezeknél higgadt és magabiztos volt. Kicsit kevesebb energiát kéne a bíró szidására és a felesleges kommentálásokra fordítania.

Kaslasi Ron (4) Alapjában véve, amikor pályán volt 80% - ban hozta azt, amit elvárnék tőle, viszont a meccsre való rákészülés nem az erőssége. A 7 -8 éves focipalántáknál is kicsit furcsán néz az ember azokra, akik közvetlenül a meccs előtt (vagy alatt) még esznek, isznak, mulatoznak. Most még viccelődünk ezeken a dolgokon, de a bajnokságban már remélem, nem kell e miatt szólni neki, mert ez nem feltétlenül segíti elő a csapat koncentrációját és morálját.

Pávlitz Tamás (3) Mindössze három bajnoki fellépés után „csöppent” bele a Nemzetközi torna világába. Túlzottan izgult és ez nagyon rányomta teljesítményére a bélyeget. Sok edzésen és meccsen kell még részt vennie, hogy egy ilyen megmérettetésen jól tudjon teljesíteni.

Leki Balázs (4) Kezdként elfogadhatóan teljesített, viszont csereként nem tudta felvenni a meccsek lüktető iramát. Ő is fokozatosan lendült játékba és az angolok elleni meccsen nyújtotta legjobb produkcióját. Mivel ő az egyik legrégebbi játékosunk, ezért a helyezkedések terén sokkal többet várnék tőle.

Sárosi Márk: Sérült csapatkapitány –helyettesünk is a csapattal tartott. Végig látszott rajta, hogy nagyon bántja a tétlenség és az hogy nem lehet aktívan a csapat segítségére. Nagyon elkelt volna a játéka, mert ő vele biztosan könnyebben átléptünk volna az adódó hullámvölgyeken. Nem baj majd ősszel...

Edző: Egyházi Gergely

U14(°94) Italy Cup,nemzetközi up.torna – Cesenatico,Olaszország 2008.06.29-07.05.
füves nagypálya, 2x25 perc

Csoportmérkőzések:

FELEMÁS KEZDÉS PONTTAL

Tabáni Spartacus – USB Longwi /francia/ 0-0

G: -

Zsila - Cseh-Szombathy, Zincenko, Mérei, Salánki – Fabiusz, Andreas, Chorfi –
Gulyás, Szőke, Lakatos

cs: Bejczy, Floidl

Nyári focikupa Olaszországban. Remek idő – már amennyire a kánikulát ebbe a kategóriába soroljuk – és kitűnő pálya fogadott minket Cesenatico stadionjában. Lelátós, futópályás, amolyan igazi itáliai kiscsapat futballotthona volt ez. Azt, hogy melegíteni nem engedtek minket (de senkit sem!) a centerpályán, ne is említsük, hisz az első mérkőzésünkre, bár időben indultunk el, épphogy beestünk. Először ugyanis a helyi Ilea Marinai pályát céloztuk meg. No se baj. Megérkezésünk után, gondoltam van még időnk egy rövid melegítésre. Tévedtem, ugyanis lerohantak minket – fényképeztek, igazoltattak csapatosan és egyénileg egyaránt. A francia egyesület ellen konkrétan egy tabános nézőnk, szurkolónk sem volt. Így is ritkán játszottunk, persze tudjuk jól, hogy nagyjából 1000 kilométerre voltunk Budapesttől..

Nem bemelegítéstől függetlenül nem kezdtünk rosszul, sőt. A találkozó elején inkább a mi játékunk dominált. Dini szabadrúgás-kísérlete, majd Karim fejes próbálkozása mind mind kecsegtető volt. Ekképp a meccs első ordító helyzetét mi hagytuk kihasználatlanul. Gulya vezette be ügyesen a labdát majdnem az ötösig, de lövés helyett Szőke Bálinttal akart gólt lövetni, vesztére, hisz a kapus könnyedén lefűlte a ritmustalan és teljesen felesleges passzt. Ez után megtiltottam, hogy ilyen távolságból a jövőben (bármilyen szögéből) passzolni merjünk lövés helyett. Szóval vezethettünk volna az első félidőben, bár az is igaz, hogy voltak hosszú percek, amikor a nyugat-európaiak játszottak ügyesebben. Sőt mi több, Zsila Bencétől való ajándéklabdát az ellen csatára kitűnő helyzetben mellérúgta. Bár nem volt kidolgozott akció, mint a mienk, de bőven be is rúghatták volna. Ettől a jelenettől függetlenül, a kapuba több év után visszatérő Bence nem védett rosszul. Látszott rajta, hogy nagyon koncentrált és szeretne bizonyítani.

A második játékrészben hol az egyik, hol a másik csapat játékában volt több. Mondhatni az fog nyerni, aki az első gólt rúgja. Véleményem szerint, ehhez azért végig mi álltunk közelebb, de a gólkülönbségben valahogy nem mutatkozott meg.. A legvégén, ha nem másodpercre (értjük? Focimeccsen..) pontosan fűjja le az olasz bíró a találkozót, akkor még az is lehet, hogy a kaputól hat méterre levő labdát Gulyás Bálint éri el előbb. Hozzáteszem, minden sansza megvolt rá! De fűjt a spori, ezzel vége. 0:0

DÁNOM – BÁNOM!

Tabáni Spartacus – Raklec GI 1 /dán/ 0-3 (0-1)

G: -

Zsila – Cseh-Szombathy, Mérei, Chorfi, Lakatos – Zincenko, Fábíusz, Andreas –
Floidl, Szőke, Gulyás

cs: Salánki, Bejczy, Bea, Rigó

Már előző napon meggyőződhattünk arról, hogy a dán csapat nem képvisel rossz játékerőt. Karim ezúttal hátrébb kezdett Leventével. Levinek az időszakosan kiújuló térdproblémái miatt találtuk ki a belső védő posztot. Itt talán nem kell annyit futni folyamatosan, de a keménységre, ritmusérzékre hihetetlenül nagy szükség van. Az a benyomásom, hogy élvezzi az új (viszonylag új inkább) posztját. Dini a középpályán és Botondot is feljebb tettem ezúttal, bár tegyük hozzá, hogy az előző meccsen centernek állítottam be..

Megintcsak nem játszottunk alárendelt szerepet. Persze miért is tettük volna? Teljesen kiegyenlített első szakaszt láthattunk, sőt, ilyenkor sajnálom, hogy nem pontozásos módszerrel mérik (játék alapján) a csapatok eredményeit. Az első kiugrási lehetőség Szőkinho előtt adódott, de egy pár centiméter hiányzott a ziccerben való labdaszerzéséhez, így a kapus kicsúszva menteni tudott. Majdnem ott volt.. A vezetést viszont az ellenfél szerezte meg egy kirúgást követő lepattanó összegyűjtése utáni akcióból. A vége egy szép kapufás találat volt. Ezután mentünk, próbálkoztunk, helyenként láthattunk ügyes dolgokat is. De az ellenfél rutinosabb volt annál, minthogy ne figyeljen oda a hátsó alakzatára, így ziccert nem is igazán tudtunk kidolgozni. Mert mi ugye megszoktuk, hogy abból löjünk a góljaink jelentős részét. A dánok pedig előnyük birtokában kontráztak. Egy fellazult védekezésünknek köszönhető elfutásukat követően Salánki Bencénk már csak szabálytalanul tudta megállítani a dán csatárfiút, aminek rögvést kiállítás lett a vége. Persze a Da Silva minden, csak nem tipikus skandináv név. Inkább brazilos, mint azt jól tudjuk, nem is volt ügyetlen a fiú.. Ekkor, emberhátrányban már nem tettem vissza senkit negyedik védőnek, próbáltam hajtani előre a csapatot. Egy labdaeladás és egy lefutás azonban megbosszulta magát, így nyertek a mérkőzést a góljuk után teljesen kontroll alatt tartó északiak.

Viszont bemutatkozott Rigó Balázs. Igazi kuriózum!

HELYZETEK, OH, HELYZETEK

Tabáni Spartacus – Massimina (olasz) 1-2 (0-1)

G: Chorfi

Zsila – Cseh-Szombathy, Mérei, Zincenko, Lakatos – Fábíusz, Andreas, Chorfi – Szőke, Floidl, Gulyás

Salink ugye eltítás miatt hiányzott. Nagyon nyerni akartunk ezúttal (is). Mindenki egyért – egy mindenkiért. Be akartunk jutni a nyolc legjobb csapat közé, ez érthető ugye. Persze a csoport másik meccse éppoly sokat számíthat a végső sorrendnél.

Magunkhoz is vettük rögtön a kezdeményezést. Jobbak voltunk játékban az olaszoknál, ezt mindenki érezte. Ez viszont az eredmény szempontjából kevés, gólt - gólokat kell löni. Nem sikerült kellő időben betalálni. Pedig a helyzetek (mit helyzetek – egyenesen ziccerek) bőven megvoltak a minimális vezetés megszerzéséhez. Az első Gulyánál, aki egy az egyben vezette a kapusra a labdát, de a lövés nagyon balul sült el. Ha már nála járunk – később az öt és feles vonaláról is rúghatott tisztán, de ezúttal is eredménytelenül. Karimnek volt aztán ígéretes betörése, majd egy mellépuffantása. Folyamatosan próbáltunk támadni, de a gólt megint csak az ellenfél szerezte meg. Éppenhogycsak átmerészkedtek a felpályán amikor szabadrúgáshoz jutottak. Nagyjából a „Lövidő tér” magasságából végezték el.. A kapura ívelt labdát kapusunk kiejtette, majd az arra merészkedő olasz srác a hálóba továbbította azt. Elég demoralizáló találat volt és persze pont a legrosszabbkor. Persze a bekapott gól sohasem jön jókor.. Egyenlíteni lehetett volna, azonban most Szőke „tavasziházigólkirály” Bálint lött fölé öt méterről.

A szünetben aztán megállapodtunk abban, hogy senki nem tehet szemrehányást a másíknak, hisz a bekapott potya nagyjából egyenes arányosságban van a kihagyott helyzetekkel.

A második félidőben már Karim csúcscéket játszott (már az első játékrész derekától) és ennek meg is lett az eredménye. Jobban tudtuk megtartani a labdát, majd egy kiugratást követően a kapus mellett bebelsőzte az egyenlítő találatunkat. Milyen egyszerű is ez a gólszerzés, nemde? Gondoltuk, hogy fordul a kocka-, de nem így lett sajnos. A bíró meg persze olasz volt, milyen is lehetett volna!? Ezt a les megítélésében lehetett látni fájaldalmunkra. Azt, hogy megint a hazai földön játszó gárda ért el találatot némileg a sporttársnak köszönhetjük. Egy szabadrúgást követően ugyanis Mérei Levivel szabálytalanul bántak el a büntetőterületen belül, majd a kétségtelenül méllázó védelmünk mellett jobbról egész egyszerűen a hálónkba lőttek. Hát nem semmi, gyakorlatilag a második kapuralövésük volt. Innentől kezdve (lehet, hogy előrébb is datálhatjuk azért ☺) ingerültek voltunk, voltam, mert mindenki érezte, hogy itt ma nekünk semmi sem akar sikerülni. És még az egyenlítés is elmaradt, hisz – hogy csak a legnagyobb lehetőséget említsük - egy közeli (nagyon közeli) Szőke lövés elébb a kapufáról a becsúszó-mászó védőben akadt el, majd valahogy kikeveredett a kapu előteréből. És végül nyert a gyengébb játékerőt képviselő olasz brancs. Hibásak vagyunk, hisz sok helyzetet hagytunk ki, de nagyon nem volt szerencsénk.

Csoportmérkőzések összesítve: 4. Tabáni Spartacus 3 - 1 2 1-5 1

Helyosztók a 9-17.helyért:

SIMA ÜGY

Tabáni Spartacus – AS Templeuve /francia/ 3-0 (2-0)

G: Chorfi (2), Szőke

Zsila – Cseh-Szombathy, Lakatos, Mérei, Salánki – Fábíusz, Zincenko, Andreás – Szőke, Chorfi, Gulyás

cs: Floidl, Bejczy, Bea, Rigó

A stadionból kikerülve egy viszonylag vidéki pályán volt a következő állomásunk. Persze ne gondolja senki, hogy nem volt remek a pálya. Ha nem is gyep, de a tikkasztó hőség ellenére, gyönyörűen kezelt zöld talajzat fogadott minket. Persze a pályán melegíteni továbbra sem volt szokás ezen a tornán..

Parádés kezdés. A kezdőcsapatban csatárként helyet kapó Karim rögtön lőtt egy hasonló gólt, mint egy meccsel ezelőtt, na végre. Pedig akármennyire is a 9.-től 17.-ik helyig ment a csata, nem volt ez egy ügyetlen csapat. Kifejezetten szimpatikus játékot mutattak. Voltak periódusok, amikor konkrétan többet volt nálunk a labda, mint nálunk, ügyesen passzolgattak, próbáltak támadni. Fizikálisan mi talán nagyobbak voltunk, ezért az ütközéseknél, gyorsulásoknál előnyt élveztünk. Minket a korai gól megnyugtatott, talán a kelleténél cseppet jobban is.. Az ellenfélnél azért ehelyütt jegyezzünk fel egy felsőléces félfordulatból leadott lövést, amit szerencsésen átvészeltünk. Ahhoz, hogy a mérkőzés nagyjából izgulásmentes legyen a második félidőre, Szőke Bálint járult hozzá egy becselezős – legyorsulós góllal. Így is van: bátran, önbizalommal – nem is lehet másképp és akkor a labda is a helyére kerül. A második félidőben sem erőltettük túl magunkat, de a győzelem végtére is így is „simán” megszületett. Az előző meccseken pedig mindent megtettünk, de a győzelem ilyen – olyan okokból elmaradt. Karim gólja szép zárzó volt, lazán belsőzte be a labdát a Templeuve kapujába. A végén Rigó Balázs keltette a zavart az ellenfél védelmében, de kiugrási kísérlete ellenére nem tudott eredményes lenni. Szóval győzelem, végre győzelem. És persze gratulálok!

TISZTA AMERIKA

Tabáni Spartacus – Colorado Ice White (USA) 0-1 (0-0)

G: -

Zsila – Cseh-Szombathy, Lakatos, Mérei, Salánki – Andreás, Fábíusz, Zincenko – Szőke, Chorfi, Gulyás

cs: Bejczy, Rigó

Következő riválisunkkal is az előző helyszínen játszottunk. Amerikaiakkal eddig még egyszer sem küzdöttünk, hogyan kerültek épp erre a tornára? Ahogy mi, pont úgy..

Technikailag többet tudunk ebből a sportágból ez biztos. És itt nem csak meddő középpályás birtoklásról volt szó, hanem komoly helyzetekről. Az elején egy alapvonalról való visszagurítás után alakult ki az első ziccerünk, ezt Bálint belsőzte mellé. Lakatos Andris jött előre egy lecsorgó labdára, távoli lövése nyomán a kapufáról csorgott le a labda. Szóval nyomtunk, támadtunk. Az amerikaiak elvéve jöttek át a mi félpályánkra, kontroll alatt tartottuk az eseményeket- gondoltuk mi. Fordulás után nem várt események következtek. Először is nem szereztük meg a vezetést, ami a labdabirtoklás alapján lassan elvárható lett volna. A büntetőterületen belül Gulya került a földre – szerinte szabálytalanul – majd kifelé fújtak szabadrúgást labdabefogásért, vagy miért. Nem volt éppen egy kedvező ítélet a számunkra. Tény és való, hogy ezt maga a sértett ingerülten hozta a bíró tudomására (és a földre köpött – de nem a bíró felé), de ezért még nem kellett volna piros lappal súlytani minket – mert, hogy konkrétan ez történt. Nyilvánvaló Bálint felelőssége is egy olyan kiállításnál ahol éppen nincs játékban a labda, de egy sárgánál többet nem ért volna a jelenet. Megzavarodtunk és rögtön gólt is rúgott az ellenfél. Egy kontratámadást vezettek a baloldalon, keresztbeívelték a labdát, melyet az ötös vonaláról a kapunkba pattintottak.

Ahogy kell, határozottan. Hát kérem, egész meccs folyamán kétszer tévedtek a tizenhatosunkon belülről és nyerik a meccset? Igen, ez történt. Sajnáljuk. A végén a jóindulatú játékvezető kapott azért egy pár magyaros köszönetet tőlünk. Mindazonáltal – lehiggadva – mindenki tudhatja, hogy a „helyzetnemkihasználásunk” és az egyszeri hátsó megingásunk az elsődleges bűnös a történetben.

Mérkőzés a 11. helyért:

MEGFORDÍTVÁ

Tabáni Spartacus – Aalborg (dán) 2-1 (0-1)

G: Szőke (2)

Zsila – Cseh-Szombathy, Lakatos, Mérei, Salánki – Zencenko, Fábíusz, Andreás – Szőke, Chorfi, Bejczy

cs: Rigó

Utolsó meccsünk, az ellenfél ezúttal egy skandináv alakulat. Masszív, szervezett, de nem legyőzhetetlen. A szervezők nagyon odafigyeltek az előzőleg kiállított játékosok eltiltására, így elől mindenképpen változtatnom kellett az összeállításon. Volt már ekkor egy pár nem éppen százszázalékos játékosom, de összekaptuk magunkat és harcba szálltunk a szép befejezésért.

Itt az északiak szereztek vezetést az első féldőben. Először a védelmünk hibázott (lyukat rúgtunk) de ez még menthető lett volna, de a kapuból is késve és bátortalanul mozdultunk ki, ezután a hálóba vánszorgott az a fránya bőr. Persze legalább két játékosunk azért utána vetődhetett volna, de nem tette.. Rossz kezdés, futhatunk az eredmény után. Próbáltunk támadni, de hosszú ideig nem tudtunk igazi helyzetet kialakítani. A második féldőben el is veszíthettük volna végleg a meccset, de az ellenfél nagy helyzetben a kapufát találta el. Majd megszórtuk őket. Az apró középpályáról Szőke Bálint kapott indítást, lefutotta a védőket, majd addig vezette a labdát, amíg teljesen nem lett benne biztos, hogy nem fog hibázni és a hálóba helyezte a labdát! Bravó, végre Bálint! Majd a megisméltődött a jelenet koreográfiája. Ezúttal oldalról tört Bálint a kapura és ballal való beleszúrása után közösen szurkoltuk a gólvonalon túlra a játékszert. Természetesen riválisunk ezt nem hagyta annyiba és vészesen támadni, (mit támadni – rohamozni) kezdett. Most ugyebár a hátsó alakzatunk volt munkában, de hősiiesen megoldották a feladatot a srácok. Egy beadást és közeli lövést követően Zsila Bence védett szépen – lábbal. Nagyon fontos védés volt, külön örülök, hogy Bence is sikeres meccsen, szép jelenettel búcsúzott Olaszországtól. A lefújás után nagy volt az öröm, megszereztük a 11. helyet. Mindent meg kell becsülni, mert a mezőny második fele sem volt éppen sétagalopp brigád. A végén Gergő bácsi 92-es alakulata eljátszotta nekünk a magyar himnuszt, ezúton is köszönjük szépen a „kicsik” nevében. Szép jelenet volt, no. Gratulálok a csapatomnak mely vesztes állásból fordított és nyert egy jó csapat ellen.

Edző: Grób Ákos